

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring legislacji europejskiej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 21 grudnia 2021 r.

- **Informacje generalne – dokumenty strategiczne**

Kontynuacja egzekwowania ustawodawstwa UE w zakresie delegowania pracowników (cz. III) – Dyrektywa (UE) 2020/1057 ustanawiająca przepisy szczególne w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego oraz zmieniająca dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie egzekwowania przepisów oraz rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 oraz zmiany zawarte w Dyrektywie zmieniającej (UE) 2018/957

Dyrektywą zmieniającą (UE) 2018/957 dokonano aktualizacji i zmiany dyrektywy 96/71/WE. Określono w niej zasady dotyczące warunków pracy i ochrony bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników delegowanych, a także służy ona zapewnieniu uczciwych wynagrodzeń i równych warunków działania przedsiębiorstwom delegującym pracowników i lokalnym przedsiębiorstwom działającym w państwie przyjmującym przy jednoczesnym zachowaniu zasady swobodnego przepływu usług.

Dyrektywa (UE) 2020/1057 określa konkretne zasady delegowania kierowców zawodowych w sektorze komercyjnego transportu drogowego oraz skutecznego egzekwowania tych zasad. W dyrektywie przewidziano zasady lepiej dostosowane do wysoce mobilnego charakteru pracy w sektorze transportu drogowego. Służy ona również wyeliminowaniu rozbieżności w wykładni, stosowaniu i egzekwowaniu zasad dotyczących delegowania pracowników w sektorze transportu drogowego w poszczególnych państwach UE. Ma ona czynić sektor transportu drogowego uczciwszym, skuteczniejszym i bardziej odpowiedzialnym społecznie, a jednocześnie zapewnić większą pewność prawa, zmniejszyć obciążenie administracyjne operatorów transportu i zapobiegać zakłóceniom w konkurencji.

W dyrektywie zmieniającej (UE) 2018/957 wprowadzono szereg nowych przepisów:

- te same przepisy dotyczące wynagrodzenia mają zastosowanie zarówno do pracowników delegowanych, jak i pracowników lokalnych w państwie przyjmującym;
- pracownika uznaje się za delegowanego długoterminowo po 12 miesiącach (z możliwością 6-miesięcznego przedłużenia na podstawie uzasadnionego zawiadomienia dokonanego przez usługodawcę), po którym to okresie pracownik delegowany będzie podlegał niemal we wszystkich aspektach prawa pracy państwa przyjmującego;
- liczba potencjalnych układów zbiorowych, które mogą mieć zastosowanie w państwach członkowskich dysponujących systemem uznawania powszechnie stosowanych umów zbiorowych lub orzeczeń arbitrażowych, może wzrastać;
- agencje pracy tymczasowej muszą zagwarantować pracownikom takie same warunki, jak warunki obowiązujące pracowników tymczasowych zatrudnianych w państwie, w którym wykonywana jest praca;
- lepsza współpraca między organami państw członkowskich w zakresie nadużywania i obchodzenia przepisów w kontekście delegowania.

Do zmian wprowadzonych dyrektywą (UE) 2020/1057 należą następujące zmiany:

- wyjątek od ogólnych zasad delegowania w odniesieniu do kabotażu i międzynarodowych operacji transportu, z wyjątkiem tranzytu, „przewozu dwustronnego” (zarówno w transporcie towarów, jak i osób) oraz operacji dwustronnych z dwoma dodatkowymi postojami związanymi z ładunkiem — wyjątek ten ogranicza się do przypadków, w których między pracodawcą wysyłającym kierowcę a stroną działającą w państwie przyjmującym istnieje umowa o świadczenie usług;
- zasady administracyjne dotyczące delegowania kierowców, kontroli i egzekwowania – przewoźnicy muszą zastosować system IMI w celu wysłania zgłoszeń delegowania;
- kary w razie naruszeń;
- „inteligentne egzekwowanie przepisów”, które wymaga od państw UE włączenia kontroli zasad delegowania do ogólnej strategii kontroli;
- zasady zapewniające, aby wzmocnienie zasad delegowania kierowców UE nie skutkowało przewagą konkurencyjną operatorów spoza UE, którzy mają dostęp do unijnego rynku transportu drogowego.

Dyrektywa zmieniająca (UE) 2018/957 musiała zostać wprowadzona do porządku prawnego Unii do dnia 30 lipca 2020 r. Ma zastosowanie wyłącznie do sektora transportu drogowego od daty stosowania aktu prawodawczego, który został przyjęty w celu dokonania zmiany dyrektyw 2006/22/WE i 2014/67/UE dotyczących delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego. Jest to dyrektywa (UE) 2020/1057, która będzie obowiązywać od dnia 2 lutego 2022 r. Dyrektywa (UE) 2020/1057 musi zostać wprowadzona do porządku prawnego UE w dniu 2 lutego 2022 r.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A32020L1057>;
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex:32018L0957>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne:**

1. Dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za środowisko (ocena)

Konsultacje publiczne przepisów prawa ochrony środowiska – m.in. rewizja dyrektywy 2004/35/WE (dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za środowisko) – I etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 27 grudnia 2021 r.

W dyrektywie w sprawie odpowiedzialności za środowisko ustanowiono ramy oparte na zasadzie „zanieczyszczający płaci” w celu zapobiegania szkodom wyrządzanym środowisku naturalnemu i w celu ich naprawiania.

Dyrektywa definiuje szkody wyrządzone środowisku naturalnemu jako szkody wyrządzone gatunkom chronionym i w siedliskach przyrodniczych, środowisku wodnemu i glebie. Podmioty prowadzące niektóre jasno określone rodzaje działalności niebezpiecznej podlegają odpowiedzialności na zasadzie ryzyka (brak konieczności udowodnienia winy), natomiast inne określone rodzaje działalności objęte są odpowiedzialnością na zasadzie winy. Podmiot gospodarczy, który wyrządził szkodę w rozumieniu przepisów dyrektywy, musi ponieść koszty niezbędnych środków zapobiegawczych lub zaradczych.

Art. 18 ust. 2 dyrektywy nakłada na Komisję obowiązek przeprowadzenia oceny przed dniem 30 kwietnia 2023 r. Przedmiotowa ocena stanowić będzie również okazję do przeanalizowania wyrażanych ostatnio obaw i ewentualnych niedociągnięć wskazanych przez Parlament Europejski oraz Europejski Trybunał Obrachunkowy, a także niektórych wzajemnie powiązanych kwestii wskazanych w Europejskim Zielonym Ładzie.

Ocena ta pozwoli zbadać, czy dyrektywa jest odpowiednia do zakładanych celów oraz zidentyfikować jej ewentualne niedociągnięcia. Ponadto ocena ta skupi się także na apelach Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o bardziej efektywne stosowanie tej dyrektywy.

Link: <https://pracodawcy.pl/dyrektywa-w-sprawie-odpowiedzialnosc-za-srodowisko-ocena/>

2. Długoterminowe fundusze inwestycyjne – przegląd przepisów UE

Konsultacje publiczne prawa finansowego (fundusze inwestycyjne) – m.in. rewizja rozporządzenia UE 2015/760 w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych – III Etap legislacyjny – Przyjęcie przez Komisję. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 16 lutego 2022 r.

Europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne (ELTIF) to unijny system ułatwiający inwestowanie – za pomocą alternatywnych funduszy inwestycyjnych – w aktywa długoterminowe, takie jak projekty z zakresu infrastruktury transportowej i społecznej (energia, szpitale, mieszkania socjalne), nieruchomości i małe przedsiębiorstwa.

W ramach przeglądu prawa przeanalizowane zostało funkcjonowanie funduszy ELTIF, a w szczególności, w jaki sposób przyczyniają się one do:

- integracji rynków kapitałowych w Europie (unia rynków kapitałowych)
- realizacji unijnego celu, jakim jest inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu.

Ocena ta pozwoliła zbadać, czy dyrektywa jest odpowiednia do zakładanych celów oraz zidentyfikować jej ewentualne niedociągnięcia. Ponadto ocena skupiła się także na apelach Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o bardziej efektywne stosowanie tej dyrektywy.

Mimo iż od przyjęcia przepisów umożliwiających tworzenie ELTIF (europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych) upłynęło już kilka lat, ustanowiono zaledwie 28 takich funduszy, przy czym również ich aktywa pozostają bardzo niskie (poniżej 2 mld euro). Zarówno ten stosunkowo niski stopień upowszechnienia funduszy ELTIF, jak i zalecenia Forum Wysokiego Szczebla ds. Unii Rynków Kapitałowych dotyczące ukierunkowanego przeglądu rozporządzenia w sprawie ELTIF uzasadniały konieczność przeprowadzenia konsultacji publicznych na temat funkcjonowania systemu europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych. Uwagi przedstawione przez respondentów w ramach konsultacji miały również istotne znaczenie dla kompleksowej oceny funkcjonowania regulacji dotyczących ELTIF.

Link: <https://pracodawcy.pl/dlugoterminowe-fundusze-inwestycyjne-przeglad-przepisow-ue-2/>

- **Publikacje, stanowiska oraz inne informacje:**

1. Mechanizmy rynkowe i pozarynkowe po 2012 roku – publikacja KOBIZE

Opracowanie ma na celu przedstawienie istniejącej sytuacji i zarysowanie perspektyw w kontekście polityki klimatycznej po roku 2012 dla wykorzystywanych globalnie mechanizmów rynkowych, ukierunkowanych na działania prowadzące do redukcji emisji gazów cieplarnianych (GC). Szczególny nacisk położono na zobowiązanie działań w ramach mechanizmów projektowych, biorąc pod uwagę aktywne zaangażowanie Polski w realizację projektów w ramach mechanizmu wspólnych wdrożeń (JI). W kontekście JI aspekt międzynarodowy jest rozbudowany również o uwarunkowania w obrębie legislacji Unii

Europejskiej (UE), a także możliwości rozwoju nowych mechanizmów projektowych na terytorium UE.

Opracowanie porusza również szereg rozpatrywanych obecnie na różnych forach mechanizmów pozarynkowych, co umożliwi całościowe spojrzenie na podejmowane obecnie działania prowadzące do redukcji emisji w kontekście globalnej polityki klimatycznej, skoncentrowanej głównie na forum Konwencji Klimatycznej ONZ.

Link: <https://pracodawcy.pl/mechanizmy-rynkowe-i-pozarynkowe-po-2012-roku-publicacja-kobize/>

2. Noty tematyczne o Unii Europejskiej: Prawo spółek

Europejskie prawo spółek zostało ujednoczone w dyrektywie (UE) 2017/1132, lecz w państwach członkowskich nadal obowiązują oddzielne kodeksy spółek, które od czasu do czasu są zmieniane w celu dostosowania ich do unijnych dyrektyw i rozporządzeń. Obecne starania na rzecz ustanowienia nowoczesnego i skutecznego prawa spółek oraz ram ładu korporacyjnego z myślą o europejskich przedsiębiorstwach, inwestorach i pracownikach zmierzają do poprawy otoczenia biznesowego w UE.

Skuteczne ramy ładu korporacyjnego tworzą przyjazne ogólnounijne otoczenie biznesowe na rynku wewnętrznym. Celem harmonizacji prawa spółek jest sprzyjanie urzeczywistnieniu swobody przedsiębiorczości (tytuł IV rozdział 2 TFUE) oraz wprowadzenie w życie prawa podstawowego zapisanego w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – wolności prowadzenia działalności gospodarczej – w zakresie określonym w art. 17 Karty (prawo własności).

W art. 49 akapit drugi TFUE zagwarantowano prawo do podejmowania i wykonywania działalności prowadzonej na własny rachunek, jak również do zakładania przedsiębiorstw i zarządzania nimi, zwłaszcza w odniesieniu do spółek.

Przepisy unijne w tej dziedzinie mają na celu umożliwienie zakładania w całej UE przedsiębiorstw korzystających ze swobodnego przepływu osób, usług i kapitału, zapewnienie ochrony akcjonariuszom i innym podmiotom mającym szczególny udział w spółce, uczynienie przedsiębiorstw bardziej konkurencyjnymi oraz zachęcenie przedsiębiorstw do współpracy ponad granicami.

Parlamentowi zawsze udawało się uzyskać zmianę prawodawstwa, np. służącego ochronie uczestnictwa pracowników w zarządzaniu spółką lub szybszym postępowaniu w tworzeniu różnorodnych form europejskich spółek w celu ułatwienia przedsiębiorcom działalności transgranicznej. Z zamiarem wyjścia naprzeciw potrzebom MŚP Parlament zwrócił się w lutym 2007 r. do Komisji o przedstawienie wniosku w sprawie europejskiej spółki prywatnej oraz o przygotowanie przeglądu przepisów w sprawie statutu spółki europejskiej, aby uprościć przepisy dotyczące zakładania tego rodzaju przedsiębiorstw. Po wycofaniu dwóch wniosków dotyczących rozporządzeń w sprawie europejskiego stowarzyszenia i europejskiego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych Parlament wezwał Komisję do ponownego zajęcia się tymi projektami. Zaapelował również o wprowadzenie odpowiednich ram prawnych dla fundacji i stowarzyszeń. 8 lutego 2012 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie statutu fundacji europejskiej, „Fundatio Europaea”, z zamiarem ułatwienia takim organizacjom działalności pożytku publicznego na całym terytorium UE.

Podstawa prawna – Artykuł 49, art. 50 ust. 1 i 2 lit. g) oraz art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Tematy szczegółowe: Zakładanie spółek, kapitał i wymogi dotyczące ujawniania informacji; Działalność spółek obejmująca więcej niż jedno państwo; Restrukturyzacja spółki (połączenia i podziały, przeniesienie siedziby); Gwarancje dotyczące sytuacji finansowej spółki; Transgraniczne wykonywanie praw akcjonariuszy, Sprawozdawczość spółek; Osoby prawne w UE

Więcej informacji pod linkiem: <https://pracodawcy.pl/noty-tematyczne-o-unii-europejskiej-prawo-spolek/>

Źródło: EUR-Lex, Komisja Europejska, Instytut Ochrony Środowiska. Państwowy Instytut Badawczy, Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami, Udo Bux / Mariusz Maciejewski, Parlament Europejski